

Alle Lande have indført en Mærkning af Margarinebeholdere, hvad enten dette sker med Ordet „Margarin“, „Margarine“, „Surrogat“ eller „Spisefedt“ (>graisse alimentaire«). Hermed følger tillige i Reglen ogsaa en Mærkning med samme Ord af det til Indpakning bestemte Papir.

Opflag „Her sælges Margarine“ el. L. synes ogsaa ret almindelig for de Handelslokaler og Udsalgssteder, fra hvilke Margarinen forhandles. Saadant Paabud findes i alle Lande, undtagen England, Holland og Frankrig og næppe for Schweiz og Portugal.

Medens Danmark har bestemt Forbud mod al Handel med Margarine paa Torv og fra Skib, træffe vi kun for Belgiens Bedkommende en Antydning af noget lignende, i det der bestemmes, at Margarine ikke maa fremkomme paa Torvene, undtagen paa de Steder, der specielt er bestemt hertil af Øvrigheden, altsaa ikke Forbud, men kun ordnet Handel paa Torvene. I Paris træffer man et bestemt Forbud mod Salg af Margarine — saavel on gros som en détail — i Hallerne, hvor udelukkende Smør maa forhandles i de for dette Produkt bestemte Haller.

Angaaende Indskrænkning i Smørfedtindholdet i Margarinen angiver Danmark, at indtil 50 pCt. Smørfedt er tilladt, medens Tyskland og Rusland begge have den Bestemmelse, at der til 100 Vægtdele fremmed Fedtstof kun maa benyttes 100 Vægtdele Mælk eller 10 Vægtdele Fløde. Belgien har i den ny Lov indført som Maksimum 5 pCt. Smør, og endelig bestemmer Kanton Bern i Schweiz ganske karakteristisk, at Minimum af Smør skal være 20 pCt., idet Ræsonnementet rimeligvis gaar ud paa, at skal Margarinefabrikationen endelig være tilladt, skal den ogsaa have Forpligtelsen til at benytte de indenlandske Produkter — Mælk, Fløde og Smør — i anseelig Mængde. I Forflag til nye Love er der saavel i Tyskland som i Frankrig stærk Tendens til at indskrænke Smørfedtindholdet i Margarinen saa meget som mulig.

Farvebestemmelser eksistere her i Danmark og ligeledes efter den ny Lov i Belgien, begge Steder ved Hjælp af normale Farvetavler, paa hvilke findes en bestemt Farvestyrke, Margarinens Farve ikke maa overskride, medens Rusland og Italien simpelthen bestemmer, at Margarinen ved Farvning ikke maa gives Natursmørrets Farve. Hvordan denne Lovbestemmelse virker var interessant at erfare, da megen Margarine, som tidligere bemærket, uden Farvning vil kunne have Natursmørrets Farve.

Forbud mod Handel med Smør og Margarine i samme Lokale er indført i Rusland og i Belgien, medens denne Bestemmelse ikke eksisterer i den danske Lov.

En til en Del af § 10 i den danske Lov svarende Bestemmelse, at Margarine og Oleomargarin ikke maa forefindes i de Lokaler, hvor Smør tilvirkes til Salg, findes tillige for Sveriges, Ruslands og Belgiens Bedkommende, hvor imod disse Lande ganske naturlig ingen Bestemmelse have om de i den danske Lov tillige omtalte Lokaler, hvor der nedpaffes sammenkøbt Smør eller samles Smør til Udsælg.

Flere Lande, nemlig Danmark, Norge, Sverige, Belgien, Frankrig og Italien have Bestemmelse om, at Fakturaer, Breve o. L., der omfatte Margarine, specielt skal lyde paa Margarine.

Kontrol ved specielt for Smør og Margarine ansatte Inspektører findes udelukkende i Danmark. Ganste vist staa Margarinefabrikkerne i Sverige og i Rusland under specielt Tilsyn, men i de øvrige Lande udøves Tilsynet af Sundhedspolitiet eller af de ved Kontrollen med Levnedsmidler ansatte tilsynsførende. Der er imidlertid ogsaa i andre Lande, som f. Eks i Tyskland og England, en stærk Bevægelse oppe for ved specielle Inspektører at faa indført en effektiv Kontrol med Smør- og Margarinehandelen.